

[Kim Behnke]

Derfor er det utilfredsstillende, at vi til oktober eller november skal have et lovforslag med nøjagtig samme ordlyd, som så bliver vedtaget hen under jul eller måske først på året 1993. Det er ikke rimeligt over for detailhandelen og den planlægning, der nødvendigvis skal finde sted dér.

Derfor ville det være mere korrekt, om Folketinget tog sig sammen og sagde: Det her støtter vi. Vi kan støtte den ikrafttrædelsesdato, og derfor vedtager vi loven nu. Så giver vi detailhandelen et helt år til at planlægge, hvordan de lokalt ønsker at forholde sig efter den lovændring.

Men det må man ikke, fordi det er vedtaget – ikke i form af et lovforslag eller beslutningsforslag – men man har én gang for alle vedtaget en kodeks her i Folketinget, der hedder: Forslag fra Fremskridtspartiet kan pr. definition ikke vedtages. Det bliver dette forslag ramt af, og det er kedeligt og ærgerligt.

Når ministeren til efteråret fremsætter et lovforslag med nøjagtig samme ordlyd som vores, skal jeg citere fra den spalte, som min ordførertale nu kommer til at stå i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget til teksten vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler og lov om apoteksvirksomhed. (Naturlægemidler, klinisk afprøvning m.v.).

af sundhedsministeren (Else Winther Andersen, fg.).

(Fremsat 9/10 91. Første behandling 24/10 91. Betænkning 27/2 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Ved første behandling af dette lovforslag nævnte jeg nogle af de »herligheder«, man kunne opnå ved at indtage særlige præparater. Eksemplerne var taget lige ud af en husomdelt avis. Jeg forventer, at en del overflødige, værdiløse produkter vil forsvinde, efter at registreringen er gennemført, altså når denne lov er gennemført.

Forslaget har givet anledning til virkelig mange henvendelser. En del har vi prøvet at tage hensyn til i betænkningen. Mange henvendelser har drejet sig om homøopatiske midler og antroposofiske præparater og om lægers mulighed for at anvende disse til injektion. Denne mulighed vil stadig være gældende efter lovens vedtagelse; det er vi godt tilfreds med.

Der har ligeledes været ønske om samtidighed for reglerne for naturmedicin og homøopatiske midler. Det har ikke været muligt, idet et EF-direktiv på området ikke er færdiggjort. Loven indeholder en bemyndigelse til ministeren om at fastlægge regler herom. I den forbindelse vil jeg nævne, at det er væsentligt for Socialdemokratiet, at der finder en høring sted efter de sædvanlige regler, før ministeren træffer beslutning.

Et andet problem er vanskeligheden ved at skelne imellem et naturlægemiddel og et kosttilskud, der reguleres efter hver sin lov. Det er utilfredsstillende for forbrugerne, at en handlende snart kan markedsføre et produkt efter levnedsmiddeloven og snart efter lægemiddeloven. Jeg håber, at ministeren vil gøre noget ved det.

[Tove Lindbo Larsen]

En anden anstødssten er den skjulte reklame, der foregår i de redaktionelle tekster særlig i lokalaviserne. Formålet er helt klart: nemt og billigt stof til avisen og billig markedsføring for produkter serveret på en måde, som appellerer til forbrugerne, idet omtalen ikke sker i en traditionel annonce. Det håber jeg også ministeren vil gøre noget ved.

Til sidst må jeg helt konkret spørge ministeren, om der er uoverensstemmelser imellem sundhedsministeren og ministeriets administration. Den 28. februar i år læste jeg i dagbladet *Det Fri Aktuelt*, at Sundhedsstyrelsens direktør erkendte, at ministeriet overhovedet ikke har ressourcer til at kontrollere den jungle af naturpræparater. Efter at have læst det må jeg spørge ministeren her ved anden behandling: Er det hele en gang bluff? I så fald føler jeg, at alle vi, der har arbejdet med dette, er blevet holdt for nar, og, hvad værre er, at forbrugerne bliver snydt, hvis Sundhedsstyrelsens direktør har ret. Jeg beder ministeren om at svare på spørgsmålet her ved anden behandling. Kan dette lovforslag ikke gennemføres af administrationen? Hvis det er tilfældet, synes jeg nok, der er noget galt ved at fremsætte et lovforslag, som ministeren har gjort det.

Jeg håber, ministeren vil svare på spørgsmålet og kommentere de øvrige emner, som jeg har berørt.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er meget enig med fru Tove Lindbo Larsen i hendes bemærkninger. Når jeg tager ordet, er det for at understrege vigtigheden af, at forbrugerne får vejledning med hensyn til naturlægemidler. Fra SF's side er der bestemt ikke nogen, der vil gøre forsøg på at hindre forbrugernes adgang til naturlægemidler, men vi ønsker, at der skal være en ordentlig og redelig forbrugeroplysning.

Med baggrund i de sager, der har været, med skjult reklame, tekstreklame på baggrund af udsendte pressemeddelelser, der har et officielt præg, uden at det har været dokumenteret, hvad virkningen af det pågældende naturlægemiddel egentlig er, vil vi gerne bede ministeren undersøge – som vi også skriver i vores betænkningsbidrag – om man kan lave en regel og meget gerne en regel, der udbreder sig til EF-området og gerne videre, hvorefter man er nødt til at angive, at præparatets virkning ikke

er dokumenteret, hvis det ikke er testet med hensyn til virkning. Så ved alle, hvor man er; der er ikke nogen, der vil forhindre folk i at få det pågældende præparat, men man ved, hvor man står.

Selvfølgelig mener jeg stadig væk, at naturlægemidler skal have en indholdsdeklaration, og at man skal have sikkerhed for, at de ikke er direkte farlige. Men jeg mener, at det skal være præciseret, hvornår man ved, at noget har en virkning, og hvornår man ikke ved, om det har en virkning.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Der har været omtalt ønske om samtidighed med hensyn til revurdering af homøopatisk medicin og naturmedicin. Og der har været udtrykt ønske om, at der bliver foretaget en høring, når reglerne skal fastsættes for det, der resterer. Jeg kan give tilsagn om, at der selvfølgelig vil blive foretaget høring efter helt sædvanlige regler.

Fru Tove Lindbo Larsen peger på det problem, der ligger i, at vi har to regelsæt, to lovgivninger, som umiddelbart kan se ud, som om de er i konflikt. Men det er en naturlig ting, at vi har ét regelsæt for lægemidler og ét for levnedsmidler. Leverandørerne må så gøre op med sig selv, om de ønsker deres produkter godkendt i relation til den ene eller den anden lovgivning.

Der er medlemmer af Helsebranchens Leverandørforening, som ønsker en større frihed til at kunne reklamere for de produkter, som de gerne vil have omfattet af kosttilskudsdefinitionen. Hertil er at sige, at jeg tror, vi må vogte meget nidkært omkring det princip, vi har i levnedsmiddeloven, som siger, at vi ikke kan acceptere sundhedsanprisninger. Hvis vi ikke fastholder det princip, tror jeg, vi får meget svært ved at varetage en ordentlig ernæringsoplysning hertilands, og derfor er jeg ikke meget sindet for at imødekomme et sådant ønske. Men jeg kan sige, at jeg har inviteret denne branches forening til en drøftelse med Levnedsmiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen omkring de problemer, man finder på området.

Med hensyn til selve indholdet af loven og dens udførelse i virkeligheden må jeg sige, at selvfølgelig er forholdene sådan, at lovforslaget bliver gennemført, som det bliver vedtaget.

[Sundhedsministeren]

Der er i loven bestemmelser om, at der skal betales for registrering, der skal betales for kontrol, og derfor er der også midler til at gennemføre lovens intentioner.

Som et led i lovens bestemmelser omkring registrering er der en bestemmelse om, at man med hensyn til dokumentation af virkninger skal kunne henvise til alment kendt viden. Der skal altså være en reference til virkningsgraden, og derfor er der regler omkring dokumenteret viden i selve loven.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har to bemærkninger. Ministeren meddelte, hvad jeg er helt bekendt med, at der er to regelsæt: et for naturlæge-loven og et for levnedsmiddelloven. Ingen tvivl om det. Men det, der er problemet, er, at man ikke bare kan sige, at nu må de handlende gøre op med sig selv, hvilken lov de vil, jeg var lige ved at sige, arbejde efter.

Det har i praksis vist sig, at en handlende, der ikke kunne afsætte sit produkt efter det ene regelsæt, har besluttet sig til så at sætte en anden etikette på og derefter køre efter det andet regelsæt. Det mener jeg er forbrugerfjendsk – at man kan vælge et andet regelsæt i det øjeblik, det passer bedre i markedsføringen, for at få regnskabet, der ikke ser særlig interessant ud, til at udvise en højere indtjening. Det er den problematik, der er klart utilfredsstillende.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg er tilfreds med, at ministeren siger, at der er ressourcer til at gennemføre denne lov. Jeg var lige ved at sige, at det skulle også bare lige mangle, at en minister fremsætter et lovforslag, som ikke kan gennemføres i praksis. Men jeg må opfatte det, som at ministeren tager klar afstand fra Sundhedsstyrelsens direktørs udtalelser i Det Fri Aktuelt den 28. februar 1992.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil godt til sundhedsministeren sige, at jeg er selvfølgelig bekendt med, at man skal kunne referere til alment kendte dokumentationer, hvis man påberåber sig en virkning fra naturlægemidlers side. Men jeg mener, at der er så mange tvivlstilfælde, også hvor man ikke kan referere til nogen kendt virkning.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi seriøst går ind i en overvejelse af, om det ikke er mere reelt, om det ikke er ærlig forbrugeroplysning,

når man ikke har nogen dokumentation – og med dokumentation mener jeg en sammenligning af den type, som man ellers bruger over for den medicinske lægemiddelvirksomhed – hvis man ikke har den type dokumentation, er det vel mere reelt at sige, at en dokumentation af den art findes ikke for det pågældende naturlægemiddel, og så i øvrigt lade det være op til forbrugerne, om man vil bruge det naturlægemiddel.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hvis et naturlægemiddel skal registreres, skal der kunne henvises til en dokumentation for, at der er en virkning. Hvis ikke en sådan dokumentation findes, kan det ikke registreres som naturlægemiddel, og det synes jeg egentlig lyder som en rimelig, fornuftig ordning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Når ministeren ikke reagerer på mine udtalelser om Sundhedsstyrelsens direktør, må jeg opfatte det sådan, at ministeren stadig væk står ved, at denne lovgivning er fremsat med de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, § 4 og ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) *Anden behandling af lovforslag nr. L 136:*